bouw. De meeste boeren trokken weg. Zij die bleven, leven in armoede. In de lager gelegen gebieden telen de boeren nog wat fruit, zoals ananas en sinaasappels, op de berg hier en daar koffie. Veel boeren restte slechts de veeteelt als alternatief, het houden van koeien. Sommigen verdienen nog wat bij met stroperij en illegale houtkap: het nevelwoud bestaat grotendeels uit eiken, kostbaar hout omdat het niet snel rot, en ook in het Carara-regenwoud groeien diverse waardevolle houtsoorten.

In Carara zijn sinds enkele jaren grondspeculanten actief, die op de lagere heuvels steeds meer teakplantages inrichten, en koffieplantages op de hogere hellingen. Monoculturen met uitheemse teak kunnen geenszins de functies vervullen van het natuurlijke bos: de biodiversiteit is laag, het brand- en erosiegevaar hoog. Naar verwachting zal het hout binnen tien tot twintig jaar worden geoogst.

Bosaanleg

In de Carara Ecologische Corridor worden uitsluitend inheemse boomsoorten aangeplant, in een zo hoog mogelijke diversiteit. De natuur zelf is inspiratiebron: laat je de grond met rust, dan groeit er na lange tijd vanzelf weer een bos. Door natuurlijke regeneratie vestigen zich eerst pionierboomsoorten, daarna soorten die tegen schaduw kunnen. De echte climaxsoorten hebben vaak schaduw en vocht nodig om zich te vestigen en arriveren pas na langere tijd. In de tropen namelijk worden de zaden van de meeste bomen verspreid door dieren, slechts van een enkele soort door wind of water. Is de omgeving voor dieren ongunstig, dan kunnen bomen er evenmin terecht. Bovendien groeit het nevelwoud langzamer dan het regenwoud. Het planten van inheemse boomsoorten is gericht op versnelling van het natuurlijke proces.
Afhankelijk van de uitgangssituatie wordt het secundaire bos verrijkt óf worden er pioniersoorten gezaaid voor het leveren van schaduw. Daaronder worden vervolgens de climaxboomsoorten geplant of gezaaid. De nadruk ligt daarbij op zeldzame en bedreigde soorten en soorten die een voedselbron of schuilplaats vormen voor (zeldzame) diersoorten.
Sommige boomsoorten kunnen worden gezaaid. Aangezien zaad verzamelen een arbeidsintensieve bezigheid is en kieming en groei speciale omstandigheden vereisen, kweekt men de meeste boompjes eerst op in familieboomkwekerijen. In de regentijd, het seizoen voor planten en wieden, worden ongeveer 1000 boompjes per hectare geplant op hoogtelijnen. Gedurende twee seizoenen worden de geplante bomen vrij gehouden van onkruid. De ervaring met deze plantmethode is goed, in zowel de nevelwoudzone als in de regenwoudzone en het overgangsbos.

Inkomstenbron lokale bevolking

Familieboomkwekerijen zijn een belangrijk middel om de bevolking op een positieve manier bij de het Corridorproject te betrekken. De bedoeling is om in Carara een evenwichtige, duurzame coëxistentie te realiseren van flora, fauna èn lokale bevolking. Bewoners van het gebied zijn, evenals flora en fauna, afhankelijk van het ecosysteem. Zo is het bos onmisbaar voor de productie van voldoende schoon drinkwater, ook in de droge tijd.
De te planten bomen worden opgekweekt bij boerenfamilies. Dit is kostenefficiënt omdat de verzorging weinig tijd kost. Bovendien is het hierdoor mogelijk boomsoorten op te kweken in hun eigen omgeving, hoog of juist lager op de berg gelegen. De families hebben zo een welkome bijverdienste en worden op deze manier ook direct bij de natuurbescherming betrokken. De arbeid voor het planten wordt lokaal ingehuurd. Dat het project een serieuze inkomstenbron blijkt te zijn voor de lokale bevolking, vergroot de waardering ervoor. Maar ook andere gunstige effecten van de bosbescherming worden steeds duidelijker: dankzij de corridor is reeds de drinkwatervoorziening van twee dor-

Doelstellingen Carara Ecologische Corridor:
- Herstel bosverbinding tussen het regenwoud van Carara en het nevelwoud van La Potenciana
- Vergroten van de overlevingskansen voor de populaties dieren en planten
- Voorkomen van aardverschuivingen door het vastleggen van de bodem
- Herstel en stabilisering van de waterproductie door het bebossen van waterbronnen en rivieroevers
- Versterken van het bewustzijn van de bevolking ten aanzien van het belang en de kwetsbaarheid van het ecosysteem
- Leveren van producten en diensten aan de lokale bevolking (vooral drinkwater)

Flora en fauna

De biodiversiteit in het gebied rond Carara is groot, maar kwetsbaar. Versnippering van de gebieden hindert de uitwisseling van genen, waardoor het gevaar van inteelt dreigt. Bovendien hebben soorten als de poema en de geelvleugelara een groot gebied nodig om te overleven. Veel bomen zijn voor hun voortplanting afhankelijk van specifieke bestuivers, zoals bijen, kolibri's en nachtvlinders, en van verspreiders, zoals vogels en kleine knaagdieren. Het verdwijnen van een enkele soort in een (voedsel)keten kan een domino-effect veroorzaken en het gehele systeem verstoren.
Het gebied herbergt niet alleen een grote variëteit aan soorten, maar ook meerdere schaarse en bedreigde planten en diersoorten. Een tot de verbeelding sprekende soort is de geelvleugelara, vanwege de handel internationaal beschermd via CITES Appendix 1; deze zeer fraaie rode papegaai komt in Costa Rica op nog slechts twee plaatsen voor. Behalve in Carara is hij te zien in Corcovado. De geelvleugelara nestelt in de mangroven en buiten het beschermde bos, foerageert in het regenwoud van Carara en gebruikt een deel van het jaar het bergbos om voedsel te zoeken. Paartjes, soms met een jong, signaleert men vaak op hun tochten tussen de bergen en de kust; deze vliegroute, ook populair bij andere vogels, vormt bij benadering de route voor de corridor. De geelvleugelara is, met de krokodil in de Tarcoles, één der grootste toeristentrekkers van Carara Nationaal Park. De nesten van de papegaai liggen vaak op privéterrein; niet zelden gingen arakuikens voor duizend dollar, bijna een jaarinkomen, van de hand aan buitenlandse handelaren.